

РЕШЕНИЕ

№ 36414

гр. София, 05.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 2 състав, в
публично заседание на 09.10.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгения Иванова

при участието на секретаря Ива Лещарова, като разглежда дело номер **9187** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 84, ал. 3, вр. чл. 75, ал. 1, т. 2 и т. 4 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ), вр. чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Д. М. Х. чрез адв. Т. Д., първоначално подадена пред АС-Хасково и препратена по компетентност на АССГ, срещу Решение № 4109/15.07.2025 г., издадено от председателя на Държавна агенция за бежанците (ДАБ) при Министерски съвет, с което на жалбоподателя е отказано да му бъде предоставен статут на бежанец и хуманитарен статут.

С жалбата се иска отмяна на решението като незаконосъобразно и неправилно, без да се релевират конкретни отменителни основания и да се посочват съображения в тази насока. Претендира се присъждане на разноски.

Ответникът – Председател на ДАБ при МС, чрез упълномощен юрисконсулт, оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена.

Софийска градска прокуратура не е заявила становище по оспорването.

Административен съд София-град, след като се запозна със становищата на страните и представените по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят Д. М. Х. е поискал закрила за първи път в България с молба вх. № 2949/28.09.2021 г. и е регистриран в РПЦ – Х. като лице от мъжки пол, [дата на раждане] в С., [населено място], гражданин на С., кюрд по народност, вероизповедание – мюсюлманин, семейно положение – неженен, с ЛНЧ [ЕГН].

С Решение № 1433/17.02.2022 г. зам.-председателят на ДАБ е предоставил хуманитарен статут на чужденеца. С молба вх. № Цу-15-284/04.09.2024 г. до Председателя на ДАБ Д. М. Х. е заявил, че

не желае повече да се ползва от предоставената му международна закрила. С Решение № 9529/12.09.2024 г. на председателя на ДАБ е прекратен предоставения с Решение № 1433/17.02.2022 г. хуманитарен статут на Д. М. Х..

Д. М. Х. е подал молба за възстановяване на хуманитарен статут, депозирана лично в ДАБ с вх. № УП 18744/12.11.2024 г. С Решение № 13 Х/28.11.2025 г. на интервюиращия орган, молбата не е допусната до производство за международна закрила на основание чл. 75б, ал. 1, т. 2 ЗУБ. Решението е обжалвано пред АССГ, който с решение № 19932/10.06.2025 г. е върнал преписката на административния орган и за произнасяне по молбата за международна закрила.

С лицето е било проведено интервю на 17.06.2025 г. в производство по общия ред, с цел да представи обстойно фактите, свързани непосредствено с неговия проблем и да се изяснят причините, поради които е напуснал страната си по произход е подал молба за закрила в Република България. Чужденецът разказал, че е напуснал С. през месец август 2021 г. заедно с баща си и брат си и преминали нелегално в Турция, където останали около месец. През м. септември 2021 г. чужденецът влязъл не по установения ред в Република България.

След като получил хуманитарен статут се установил в Германия, [населено място], с цел да учи, което и направил. Издържал се от социални помощи. Решил да работи в Н., където бил посъветван от адвокат да се откаже от статута си в България и да подаде молба за международна закрила в Н.. Чрез упълномощен български адвокат, подал молба за прекратяване на международната му закрила в Република България.

Молбата за закрила на чужденеца е мотивирана с общата обстановка на несигурност в С.. В проведеното интервю е заявил, че е роден в [населено място], обл. Х. и живял там до напускането на страната си. Не бил служил в армията, не получавал призовки за военна служба. Напуснал С. заради войната, ислямистите, убийствата на кюрди и дискриминацията на кюрдите. Бил свидетел на много сражения между ДАЕШ и кюрдските въоръжени сили. Имал сестра, убита през 2016 г., както и леля, загинала при бомбардировка на турската армия през 2025 г. А. А. бил контролиран от кюрдските въоръжени сили, когато напуснал страната. Не е арестуван, не е осъждан. Заявява, че не членува в политическа партия и не е бил подложен на преследване от никоя групировка. Твърди, че не би се завърнал в С., защото в момента живота на кюрдите бил непоносим. Знаел за промените в С., но според него сегашният президент на С. бил ислямист и убийствата продължавали. Посочва, че не е имал проблеми на етническа или религиозна основа, не е имал проблеми с официалните власти в страната си на произход, не бил жертва на насилие.

С обжалваното решение е прието, че за чужденецът не са налице предпоставките за предоставяне на статут на бежанец, не е направил релевантни твърдения за осъществено спрямо него преследване по изброените в чл. 8, ал. 1 ЗУБ причини – раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група, поради което не са налице субективния и обективния елемент на предвиденото в цитираната разпоредба понятие „основателно опасение от преследване“. Формиран е извод, че в конкретния случай се касае не за лице, което се нуждае от международна закрила, а за такова, търсещо по-добър живот.

В решението са изложени и подробни мотиви обуславящи извод за липса на предпоставките за предоставяне и на хуманитарен статут. Установената от административния орган фактическа обстановка не давала основание да се приеме, че той е бил принуден да напусне страната си на произход поради „реална опасност от смъртно наказание или екзекуция“, тежки посегателства визирани в чл. 9, ал. 1, т. 1 ЗУБ. Прието е, че спрямо чужденеца не са налице тежки заплахи за живота или личността на цивилно лице поради безогледно насилие в случай на международен или вътрешен конфликт.

От събраните в хода на административното производство доказателства е формиран извод, че в С.

все още има ситуации на несигурност и не може да се говори за наличие на безогледно насилие. Прието е, че тенденциите за общото положение и сигурността в С. остават положителни.

Решението е връчено на жалбоподателя на 11.08.2025 г. в присъствието на преводач.

При така установената фактическа обстановка, Съдът намира жалбата на Д. М. Х. срещу Решение № 4109/15.07.2025 г. на председателя на ДАБ при МС за неоснователна, поради следното:

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган, съобразно законовите му правомощия по чл. 48, ал. 1, т. 1 ЗУБ. Спазена е изискуемата писмена форма по чл. 9, ал. 1 от Директива 2013/32/ЕС; изложени са мотивите обусловили постановения отказ, съобразно чл. 59, ал. 1 и ал. 2, т. 4 АПК, вр. чл. 9, ал. 2, изр. 1 от Директива 2013/32/ЕС. Не се констатира нарушение на процесуалните правила, които да са от такова естество, че да са ограничили процесуалните права на лицето.

Съдът намира, че решението е постановено в съответствие и при правилно приложение на материалния закон.

Производството пред административния орган е образувано по молба на Д. М. Х., а решението е издадено по общия ред по глава Шеста, раздел III на ЗУБ. Правните основания за постановения отказ са чл. 75, ал. 1, т. 2 и т. 4 ЗУБ.

Съгласно чл. 8, ал. 1 ЗУБ статут на бежанец в Република България се предоставя на чужденец, който поради основателни съмнения от преследване, основани на раса, религия, националност, политическо мнение и/или принадлежност към определена социална група, се намира извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея. Безспорно жалбоподателят Д. М. Х. е чужденец по смисъла на §1, т. 1 ДР на ЗУБ – не е български гражданин, не е гражданин на друга държава – членка на Европейския съюз, държава – страна по Споразумението за Европейско икономическо пространство, или Конфедерация Швейцария. От заявените по време на интервюто факти не се установяват обстоятелства, свързани с личното му положение, които да сочат заедно или поотделно, че е напуснал държавата си по произход, защото е бил преследван, в т.ч. поради раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група, политически убеждения – чл. 4, ал. 3, б. „в“ от Директива 2011/95/ЕС. В проведеното интервю същият посочва, че е кюрд и не е имал проблеми заради принадлежността му към тази етническа група. Посочил е, че е мюсюлманин – сунит, но отново не е дал сведения, че е бил преследван заради изповядваната религия. Лицето отрича да е и политически ангажирано, както и да е било мобилизирано във военна служба. Напуснал е С. заради войната, ислямистите, убийствата и дискриминацията на арабите над кюрдите. Посочва, че населеното място, което е пребивавал е било под контрола на кюрдските въоръжени сили.

Въз основа на данните по делото правилно административният орган е приел, че не са налице основания за предоставяне на бежански статут на лицето. Правилни са и изводите, за липса на предпоставките за предоставяне на хуманитарен статут.

Съгласно разпоредбата на чл. 9, ал. 1 ЗУБ хуманитарен статут се предоставя на чужденец, който не отговаря на изискванията за предоставяне на статут на бежанец и който не може или не желае да получи закрила от държавата си по произход, тъй като може да бъде изложен на реална опасност от тежки посегателства, като: 1. смъртно наказание или екзекуция, или 2. изтезание, нечовешко или унижително отнасяне, или наказание, или 3. тежки заплахи срещу живота или личността на цивилно лице поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт. Хипотезите в нормата са дадени в условията на алтернативност, поради което наличието на всяка от тях по отделно е самостоятелно основание за предоставяне на исканата закрила. Според ал. 2 субекти, извършващи тежки посегателства по ал. 1, могат да

бъдат: 1. държавата; 2. партии или организации, които контролират държавата или значителна част от нейната територия; 3. недържавни субекти, ако може да бъде доказано, че субектите, посочени в т. 1 и 2, включително международни организации, не могат или не желаят да предоставят закрила срещу тежки посегателства. Съгласно ал. 3 реалната опасност от тежки посегателства може да се основава на събития, настъпили, след като чужденецът е напуснал държавата си по произход, или на дейност, извършена от него след отпътуването му, особено ако се установи, че тази дейност представлява израз или продължение на убежденията или ориентацията, изразявани в държавата по произход, освен ако тя е извършена единствено с цел чужденецът да получи международна закрила по този закон. При анализ на цитираните разпоредби през призмата на конкретните факти по делото, не се установява да са налице основания за предоставяне на хуманитарен статут на чужденеца. Чужденецът не сочи някой от визираните в ал. 2 субекти да има опасност да осъществи тежко посегателство върху него.

От представените по делото доказателства се установява, че обстановката в С. се нормализира и въпреки, че са налице спорадични конфликти то към края на септември 2025 г. са налице данни за значително подобряване на състоянието на безопасността и сигурността в държавата. В приложените справки се сочи, че за първи път от 14 години С. легално изнася суров петрол и около 600 000 барела са напуснали пристанището Т. на 1 септември 2025 г. В бюлетин на ВКБООН от 26 септември 2025 г. се посочва, че към 25.09.2025 г. считано от 8 декември 2024 г. около 1 027 887 сирийци са преминали обратно в С. от съседни държави. Основните причини за завръщане на сирийците най – често са подобрена сигурност и събирането на семейства. Повечето се завърнали лица се насочват към провинции в С. С., като А., И., Д. и Х.. Посочените данни са видни от приложената Справка на л.12.

Според справка на дирекция „Международна дейност“ на ДАБ при МС, е видно, че на 13.03.2025 г. временният сирийски президент А. ал Ш. подписва конституционна декларация, очертаваща петгодишен преходен период. Декларацията постановява, че ислямът е религията на президента, а ислямската юриспруденция основният източник на законодателството и гарантира независимостта на съдебната власт, свободата на изразяване и медиите, както и политическите, образователните и трудовите права на жените. На 29.03.2025 г. Ал Ш. обявява сформирането на преходно правителство, съставено от 23-ма министри от различен етнически и религиозен произход, включително представители на алауитски, християнски, друзки, и кюрдски общности. на поста министър по социалните въпроси и труда е назначена жена, а преходното правителство няма министър – председател и се очаква Ал Ш. да ръководи изпълнителната власт в ролята на временен президент. От справката може да се направи извод, че в действителност в С. има ситуации на несигурност, но независимо от наличието на инциденти, ситуацията със сигурността е стабилна и не може да се приеме, че е налице безогледно насилие. Тенденциите за общото положение на сигурността в С. остават положителни и не може да се направи извод за наличие на въоръжен конфликт, който да генерира ниво на насилие, водещо до общ риск от тежки посегателства за живота и сигурността на всяко лице, единствено поради физическото му присъствие на територията на тази страна. От друга страна липсват и не се установяват лични обстоятелства, които да сочат, че жалбоподателят би станал специфична цел на такова насилие, поради личното му положение, работата му, ангажменти или подкрепа за конкретна въоръжена групировка.

Правилно административният орган е приел, че не се установява по отношение на чужденеца да са налице предпоставките за предоставяне на хуманитарен статут. Не са налице сериозни и потвърдени основания да се счита, че единствено на основание присъствието му на територията на държавата си по произход, той би бил изправен пред реален риск да стане обект на заплаха,

която да обоснове предоставянето му на хуманитарен статут.

В обобщение следва да се направи извод, че по отношение на Д. М. Х. не са налице предпоставките за предоставяне на бежански или хуманитарен статут, което обуславя отхвърляне на жалбата. Административният акт, издаден от председателя на ДАБ при МС не страда от пороци по смисъла на чл. 146 т. 1-5 АПК.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 1 и ал. 2 АПК, Съдът

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ оспорването на Д. М. Х. чрез адв. Т. Д. срещу Решение № 4109/15.07.2025 г., издадено от председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет, с което на жалбоподателя е отказано да му бъде предоставен статут на бежанец и хуманитарен статут.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: